

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS KEDOSHIM • MAAMAR 1

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל כו'

« Quand vous serez entrés dans le pays et
que vous aurez planté tout arbre fruitier »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/kedoshim/1/

1 וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל כו'. ובשנה הרביעית כו'. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] ברכות קדושים פכ"ה מי יגלה עפר מעיניך אדה"ר [אדם הראשון] כו' והרי בניך ממתינין לערלה שלש שנים כו' ע"ש.

«Lorsque vous entrerez dans le pays et que vous planterez tout arbre fruitier», etc. «Et la quatrième année», etc. Nos Sages, de mémoire bénie, ont dit dans [le Midrash] Rabbah, Kedoshim, section 25 : «Qui ôtera la poussière de tes yeux, Adam, le premier homme», etc. ; «et voici que tes enfants attendent trois ans avant de consommer les fruits de l'orla», etc. Voir là-bas.

2 ומזה יש ראיה לפי הש"ך [השפתי כהן] על התורה שפי' שמצוה זו הוא תיקון לחטא עץ הדעת

De là découle une preuve en faveur de l'explication du Chakh sur la Torah, selon laquelle cette mitsva répare la faute de l'Arbre de la connaissance,

שנאמר בו ג"כ כי טוב העץ למאכל ואדה"ר [ואדם הראשון] נצטווה עליו בשעה ט' ובשעה יו"ד עבר ואלו המתין ג' שעות עד שבת היה כל פריו קדש הלולים.

car il est également dit à son sujet : «L'arbre était bon à manger.» Adam, le premier homme, reçut l'interdiction à son sujet à la neuvième heure et transgressa à la dixième ; s'il avait attendu trois heures, jusqu'à Chabbat, «tout son fruit» serait devenu «saint, pour les louanges».

3 וכנגדם נצטוו בנטיעה שלש שנים יהיה לכם ערלים כו' ע"ש וזהו כוונת המדרש והרי בניך ממתינין כו' שבזה הם מתקנים חטא אדה"ר [אדם הראשון] בעץ הדעת כו'

En correspondance avec ces [trois heures], ils reçurent l'ordre, concernant la plantation : « Pendant trois ans, ils seront pour vous comme une orla », etc. ; voir là-bas. Tel est le sens du Midrach : « Et voici que vos enfants attendent », etc. : par cela, ils réparent la faute d'Adam, le premier homme, avec l'Arbre de la connaissance, etc.

והנה פי' ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה' היינו שהם נאכלין לבעלים בירושלים ודבר זה הלולים לה' הוא שנושאו שם לשבח ולהלל לשמים.

Or, le sens de « Et, la quatrième année, tout son fruit sera saint, pour les louanges de Havaya » est qu'il est mangé par ses propriétaires à Jérusalem. C'est cela que signifie « pour les louanges de Havaya » : on l'y apporte afin d'exalter et de louer le Ciel.

4 והנה כתיב ששם עלו שבטים כו' להודות לשם הוי'. ויש להבין ענין ההודאה וההלילה שאנו מהללים אותו ית' לאיזה ענין הוא הלא הוא ית' מרומם על כל ברכה ותהלה ולו דומיה תהלה

Or, il est écrit : « Là montèrent les tribus », etc., « pour rendre grâce au Nom Havaya ». Il faut comprendre en quoi consistent la gratitude et la louange, lorsque nous Le louons, béni soit-Il : à quoi cela sert-il ? N'est-Il pas, béni soit-Il, « élevé au-dessus de toute bénédiction et de toute louange », et « le silence est louange pour Lui » ?

אך הענין ע"פ מ"ש ואתה קדוש יושב תהלות ישראל דהנה א"ס ב"ה רם ומתנשא עד אין קץ מגדר התהוות כל העולמות שהוא ב"ה בעצמו קדוש ומובדל כו'

Mais l'explication repose sur ce qui est écrit : « Et Toi, Tu es saint, assis sur les louanges d'Israël ». Car l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, est exalté et élevé à l'infini, au-delà des limites de la création de tous les mondes ; Lui-même, béni soit-Il, est saint et séparé, etc.

רק התהוות כל העולמות הוא רק מבחי' שמו היינו שכל מדותיו ית' שהוא מהווה בהם כל העולמות הם רק שמותיו ית' בלבד וכמו שם האדם שבפני עצמו אין מצטרף כלל להשם

La création de tous les mondes provient uniquement du niveau de Son Nom. Autrement dit, tous Ses attributs (midot), béni soit-Il, par lesquels Il crée tous les mondes, ne sont que Ses Noms, béni soit-Il, et rien de plus ; comme le nom d'une personne, dont elle-même n'a nul besoin.

ולכן כדי להמשיך גילוי מדותיו ית' כיון שמצד עצמו הוא קדוש ומובדל מגדר בחי' אלו.

C'est pourquoi, afin de faire descendre la révélation de Ses attributs, béni soit-Il, puisqu'en Lui-même Il est saint et séparé des limites de ces niveaux,

הוא ע"י שמשבחים ומהללים אותו במדות אלו שע"י ממשיכים גילוי השמות והמדות. אע"פ [אף על פי] שמצד עצמו לאו מכל אינון מדות איהו כלל

cela se fait en Le glorifiant et en Le louant par ces attributs ; ainsi, nous faisons descendre la révélation des Noms et des attributs, bien qu'en Lui-même, « Il n'est aucun de ces attributs ».

כמו עדי"מ באדם כשצריך חבירו אליו להשפעת חסדו והוא באותו העת ככעס ורוגז גדול שנמצא הוא רחוק ממדת החסד עכ"י [עם כל זה] כשקורא אליו חבירו ומתחיל לשבחו איך

C'est comme, à titre d'analogie, une personne dont l'ami a besoin pour recevoir un bienfait de sa bonté, alors qu'à ce moment-là elle est dans une grande colère et une grande fureur, si bien qu'elle est éloignée de l'attribut de bonté. Malgré cela, lorsque son ami l'appelle et commence à la glorifier, en disant combien

שהוא בעל חסד גדול עי"ז מעורר אצלו את מדת חסדו שיתגלה אליו שיתן לו את בקשתו

il est un homme d'une grande bonté, il éveille ainsi en lui son attribut de bonté, qui se révèle à son égard et le conduit à lui accorder ce qu'il demande.

ואף שמדה זו היה אז בהעלי' [בהעלם] גדול אעפ"כ [אף על פי כן] מעוררה ע"י השבח וקריאת שם חסדו כו' ועד"ז יובן הנמשל למעלה ע"ד אחר

Et bien que cet attribut fût alors profondément caché, il l'éveille néanmoins par la louange et en l'appelant du nom de sa bonté, etc. De même, on comprendra ce qui correspond à cela dans les mondes supérieurs, mais d'une autre manière :

דהיינו משום שהוא ית' לאו מכל אינון מדות איהו כלל כנ"ל עד שבחי' מדות אלו נק' רק שמותיו שהרי בפ"ע [בפני עצמו] א"צ [אין צריך / אינו צריך] כלל להשם.

à savoir, parce que Lui, béni soit-Il, «n'est aucun de ces attributs», comme indiqué plus haut, au point que ces attributs ne sont appelés que Ses Noms, car en Lui-même, Il n'a nul besoin d'un nom.

5 וא"כ הם בהעלם גדול ועצום כמו שם האדם כשאין קורא לו בו. לכן כדי להמשיך גילוי מדות אלו הוא ע"י קריאת שמותיו ית' שאנו קוראים לו בהם.

Ils sont donc plongés dans une grande et immense dissimulation, comme le nom d'une personne lorsque personne ne l'appelle par ce nom. Par conséquent, c'est en appelant D.ieu par Ses Noms, qu'Il soit béni, les Noms par lesquels nous L'appelons, que l'on fait descendre la révélation de ces attributs,

ומשבחים אותו בהם היינו כמו שאומרים ברוך אתה הוי' שהוא ענין הלל ושבח שמהווה הכל מאין ליש et en Le louant par eux. C'est-à-dire que, lorsque nous disons : « Béni sois-Tu, Havaya », nous exprimons une louange et une exaltation : Il fait exister toute chose, du néant à l'être.

עי"ז הקריאה ממשיכים גילוי שם הוי' שימשך אלינו שיהווה את הכל כמבואר כ"ז [כל זה] במק"א [במקום אחר] ע"פ ואני נתתי לך שכם אחד כו' ע"ש באר היטב.

Par cet appel, nous faisons descendre la révélation du Nom Havaya, afin qu'elle se déploie jusqu'à nous et fasse exister toute chose. Tout cela est expliqué ailleurs, à propos du verset : « Et je t'ai donné une part », etc. ; voyez là-bas, où cela est exposé très clairement.

6 וזהו פ"י הפסוק ואתה קדוש יושב תהלות ישראל כלומר שהוא ית' מצד עצמו קדוש ומובדל ושיהיה יושב ונמשך למטה שהמשכה נק' בשם ישיבה.

Tel est le sens du verset : « Et Toi, Tu es saint, assis sur les louanges d'Israël. » Cela signifie qu'en Lui-même, Lui, béni soit-Il, est saint et séparé ; et qu'Il « s'assoie » et soit attiré vers le bas — car l'attraction vers le bas est désignée par le terme « s'asseoir »,

כמו היושב שמשפיל קומתו. הוא ע"י תהלות ישראל שע"י ההילול והשבח גורמים הגילוי והמשכה ולכן הילול ג"כ לי [לשון] הארה כמו בהלו נרו עלי ראשי

comme celui qui s'assoit abaisse sa stature — cela se fait par « les louanges d'Israël » : par la louange et l'acclamation, ils provoquent la révélation et l'attraction vers le bas. C'est pourquoi hiloul (louange) désigne également l'illumination, comme dans « Lorsque Sa lampe brillait (behilo) au-dessus de ma tête. »

וזהו ששם עלו שבטים כו' להודות לשם הוי' דקאי עמ"ש לעיל מיניה ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדו שהוא בחי' ירושלים של מעלה

Tel est le sens de « Car c'est là que montèrent les tribus », etc., « pour rendre grâce au Nom Havaya » : cela se rapporte à ce qui est écrit juste auparavant : « Jérusalem, bâtie comme une ville qui lui est unie tout entière », ce qui correspond au niveau de la Jérusalem d'en haut ;

דהיינו ברוך ה' מן העולם ועד העולם להמשיך מעלמא דאתכסיא לעלמא דאתגליא וכמ"ש מזה בד"ה אלה פקודי המשכן משכן העדות כו'. ועד"ז הוא ענין יהיה כל פרי קדש הלולים להוי' :

c'est-à-dire : « Béni soit Havaya d'un monde à l'autre », afin d'attirer du monde caché vers le monde révélé, comme cela est expliqué dans le discours qui commence par « Voici les comptes du Michkan, le Michkan du Témoignage », etc. C'est dans ce même esprit qu'il faut comprendre : « Tous ses fruits seront saints, consacrés aux louanges de Havaya. »

7 ב והנה בזח"ג [בזהר חלק ג] ס"פ קדושים דפ"ז [דפרק ז'] סע"א [סוף עמוד א] פ"י שם ענין שלש שנים כו' שנה הרביעית דא כנס"י [כנסת ישראל] דאיהי קיימא רביעאה לכורסיא

2. Or, dans le Zohar, troisième partie, à la fin de la paracha Kedoshim, folio 87, fin du côté a, il explique le sujet des trois années, etc. : « La quatrième année : c'est la Communauté d'Israël (Knesset Israël), qui se tient comme la quatrième [jambe] du Trône,

דהא כדין מזדווג בה קוב"ה [קודשא בריך הוא] בכנס"י [בכנסת ישראל] (ועמ"ש ע"פ יהודה אתה בת"א [בתורה אור] פ' ויחי) והרמ"ז [והרב משה זכות] בפ' וירא דף צ"ז סע"ב [סוף עמוד ב] פי'

car alors le Saint béni soit-Il s'unit à elle, à la Communauté d'Israël» (et voir ce qui est écrit sur le verset «Yehouda, toi», dans Torah Ohr, paracha Vayé'hi). Et le Ramaz (Rabbi Moché Zacouto), sur la paracha Vayéra, folio 97, fin du côté b, explique

כי בשלש שנים הראשונים לנטיעת האילן בארץ מקבלת הארץ עליונה מבחי' ג' ספירות אחרונות שהם נה"י [נצח הוד יסוד] ובשנה הרביעית מקבלת מתפארת כו' ואזי דוקא הלולא אשתכח.

que, durant les trois premières années suivant la plantation de l'arbre dans le pays, la Terre supérieure reçoit du niveau des trois dernières Séfirot, qui sont Netsa'h, Hod et Yessod, et que, la quatrième année, elle reçoit de Tiferet (beauté), etc.; c'est alors seulement que «la célébration nuptiale (hiloula) se trouve».

8 ואמנם אין זה מובן דאף אם מקבלת מנה"י [מנצח הוד יסוד] מדוע יהיה בהפירות איסור כ"כ [כל כך] להיות ערלים לא יאכל ואסורים בהנאה.

Cependant, cela ne se comprend pas : même si elle reçoit de Netsa'h, de Hod et de Yessod, pourquoi les fruits seraient-ils frappés d'une interdiction aussi sévère, au point d'être orla, «vous n'en mangerez pas», et interdits à tout profit ?

אלא ודאי הטעם כמ"ש בפרדס שער כ"ד בסופו דמ"ש שלש שנים יהיה לכם כו' זהו כנגד ג' קליפות הטמאות שנוכר במרכבת יחזקאל רוח סערה כו' והרביעית הוא קליפה דקה הנק' נוגה שיכולים להעלותה.

La raison est plutôt certainement celle qui est donnée dans le Pardes, à la fin du Sha'ar 24 : ce qui est écrit «Pendant trois ans, ils seront pour vous...», etc., correspond aux trois kelipot impures mentionnées dans le Char de Ye'hezkel : «un vent de tempête», etc. ; la quatrième est la fine kelipa appelée Nogah, que l'on peut élever.

9 וכ"כ [וכן כתב] בספר שערי אורה שער חמישי בענין ג' פעמים כי אמילם וכ"כ [וכן כתב] בזח"ב [בוהר חלק ב'] פקודי דף רמ"ד ע"ב שלש שנים כו'.

On trouve la même chose dans le livre Shaarei Orah, cinquième Porte, à propos des trois occurrences de «car je les retrancherai (amilam)»; de même, il est écrit dans le Zohar, deuxième partie, Pekudei, folio 244, côté b : «trois années», etc.

וא"כ מה זה ענין לדברי הרמ"ז [הרב משה זכות] דלעיל ע"פ המאמר דפי' קדושים דפי"ז [דפרק ז'] שתולה ענין גי' שני ערלה בקבלתה מנה"י [מנצח הוד יסוד] כו' ובשנה הרביעית שמקבלת מתפארת הוא בחי' זווגא והלולא.

Dans ce cas, quel rapport cela a-t-il avec les propos du Ramaz cités plus haut, fondés sur le passage de la parasha Kedoshim, folio 87, qui rattache les trois années d'orla au fait qu'elle reçoit de Netsa'h, Hod et Yessod, etc., et [dit que] la quatrième année, lorsqu'elle reçoit de Tiferet, correspond au niveau de l'union et de la célébration des noces (zivouga vehiloula) ?

10 והענין כי הדבור עליון נקרא בשם נקבה ומקבל לגבי המדות עליונות שנק' בשם משפיע ודכר כמ"ש זכר חסדו והענין דמבשרי אחזה כי

L'explication est que la parole supérieure est appelée «féminine» et «réceptrice» par rapport aux attributs supérieurs, qui sont appelés «donateurs» et «masculins», comme il est écrit: «Il se souvint de Sa bonté» (zachar). Et l'explication, selon le principe «de ma chair, je contemple», est que...

הנה הדבור מקבל מהקול היוצא מהבל הלב דרך הקנה. והלב הוא משכן המדות ולכן אין האדם מדבר אלא במה שלבו חפץ ומתאוה.

La parole reçoit de la voix, qui sort du souffle du cœur en passant par la trachée; et le cœur est le siège des attributs. C'est pourquoi l'homme ne parle que de ce que son cœur veut et désire.

11 והנה אנו רואים פנימית המדה איננה מתלבשת בדבור כלל כ"א רק חיצונית המדה וכמו שאנו רואים.

Or, nous voyons que la dimension intérieure (pnimiyout) d'un attribut ne s'investit nullement dans la parole; seule sa dimension extérieure ('hitsoniyout) s'y investit, comme nous le constatons.

כשהאדם בהתפעלות כעס גדול אזי לא יוכל לדבר כלל וזה מפני שעצמיות ותוקף המדה איננה יכולה להתלבש באותיות כלל וכמ"ש ג"כ בד"ה תקעו בחודש שופר שלכן קול השופר הוא קול פשוט בלי אותיות מפני

Lorsqu'une personne est saisie d'une grande colère, elle ne peut absolument pas parler. Cela tient au fait que l'essence et la force de l'attribut ne peuvent nullement s'investir dans des lettres. Comme il est également expliqué dans le discours commençant par «Sonnez du chofar à la nouvelle lune», c'est pourquoi le son du chofar est une voix simple, sans lettres: parce que

שהוא צעקה מפנימית הלב מה שלא יכול להתלבש באותיות. וה"ע [וזהו ענין] קלא פנימאה. משא"כ הקול המתלבש באותיות הוא רק אחוריים וחיצוניות של המדה.

c'est un cri issu de l'intériorité du cœur, qui ne peut s'investir dans des lettres. C'est là l'aspect de la « voix intérieure » (kala penima'a). En revanche, la voix qui s'investit dans des lettres n'est que l'arrière-plan (a'horayim) et la dimension extérieure de l'attribut.

12 והנה הקול כלול מג' בחי' אש מים רוח כמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' ויצא בד"ה ושכתי בשלום.

Or, la voix se compose de trois aspects : le feu, l'eau et l'air (roua'h), comme cela est expliqué dans Torah Ohr, parachat Vayetse, dans le discours qui commence par « Et je reviendrai en paix ».

וזהו ענין שעולם הדבור נק' עלמא דנוק' [דנוקבא] לגבי המדות ע"ד תשישות כח כנקבה דהיינו שאין נמשך בהדבור מעצמיות המדות כ"א מעט מזער מן המדות כו' וכן עד"מ למעלה

C'est là le sens de l'appellation « monde du féminin » (alma denoukva) donnée au monde de la parole par rapport aux attributs, selon l'expression « affaiblissement de la force, comme chez une femme » : autrement dit, rien de l'essence des attributs n'est transmis à la parole, mais seulement une infime partie des attributs, etc. Il en va de même, par analogie, dans les mondes supérieurs :

שהרי כתיב לעולם ה' דברך נצב בשמים שאותיות ותיבות של מאמר יהי רקיע נצב ומלוכשים ועומדים בתוך רקיע השמים להחיותם כמ"ש בס"ש [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] וכ"ה במדרש תלים.

car il est écrit : « À jamais, Havaya, Ta parole demeure dans les cieux » : les lettres et les mots de l'énoncé « Qu'il y ait un firmament » « demeurent », revêtus et établis à l'intérieur du firmament des cieux, pour leur donner la vie, comme il est écrit dans Sefer Shel Beinonim (Tanya), deuxième partie ; et il en est de même dans Midrash Tehillim.

13 והרי הרקיע הוא בעל גבול א"כ כבר נתצמצם דיבור זה להיות מתלבש תוך בעל גבול.

Or, le firmament est limité ; dès lors, cette parole a déjà été contractée afin de s'envelopper dans quelque chose de limité.

משא"כ המדות עליונות הן בבחי' אין סוף כו'. אלא זהו מפני שהדבור מקבל רק ע"י צמצום מבחי' אחוריים וחיצוניות מהמדות כו'

Les attributs supérieurs, en revanche, sont dans un état d'infinité, etc. Mais cela tient au fait que la parole ne reçoit que par une contraction (tsimtsoum), du niveau de l'arrière et de la dimension extérieure des attributs, etc.

ל כן אח"כ מתחלק לחלקים בדבור ע"י ה' מוצאות שיומשך בבחי' גבול וכמ"ש במ"א בד"ה אדני שפתי תפתח.

C'est pourquoi, par la suite, elle se divise en parties dans la parole, par les cinq points d'articulation, afin d'être amenée dans un état limité, comme il est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Ado-nai, ouvre mes lèvres ».

[בסידור שער ר"ה [ראש השנה] (ועיין בפרדס ערך גבול). וז"ש [וזהו שכתוב] באד"ר [באדרא רבא] דנשא דף קמ"א ע"ב ונקיב כו']

[Dans le Siddour, Porte de Roch Hachana.] (Voir aussi le Pardes, entrée « Gevoul » [limite].) Et tel est [le sens de] ce qui est écrit dans l'Idra Rabba, dans Nasso, folio 141, côté b : « et perça », etc.

ובע"ח [ובעץ חיים] שער הכללים פ"י [פרק י' / פרשה י'] שלכן נקראת נקבה נקב ה' פ"י ה' מוצאות הדבור מקבלים מהמדות ע"י נקב

Et dans Etz Chaim, Cha'ar HaKelalim, chapitre 10 : c'est pourquoi elle est appelée nekevah (femelle), nekev-hé : autrement dit, les cinq (hé) points d'articulation de la parole reçoivent des attributs par un nekev (une ouverture),

דהיינו מיעוט האור ונתחבר נקב זה עם ה' תתאה ונעשית נקבה כו' וכ"כ [וכן כתב] עוד בהיכל ששי שער ל"ג פ"ב [פרק ב'].

c'est-à-dire une diminution de la lumière ; et ce nekev s'unit au hé inférieur et devient nekevah, etc. Il écrit également ainsi dans le Sixième Palais, Cha'ar 33, chapitre 2.

14 ובשער ל"ד הוא שער הירח. וזהו ענין הנז"ל [הנזכר לעיל] שהדבור מקבל מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד] שהם הבחי' תחתונה שבמדות וע' באג"ה [באגרת הקודש] סי' י"ט בד"ה עוטה אור כשלמה.

Et dans Sha'ar 34, qui est la Porte de la Lune. C'est là le sujet mentionné plus haut : la parole reçoit du niveau de Netsa'h (victoire), Hod (splendeur) et Yessod (fondement), qui constituent le niveau inférieur des attributs. Voir aussi Iggeres HaKodesh, section 19, dans le discours qui commence par « Il s'enveloppe de lumière comme d'un vêtement ».

אך אחר שנבנה בחיי הדבור ע"י קבלתו מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד] ואחוריים של המדות עוד אח"כ מאיר בהדבור מבחי' עצמיות המדות.

Mais après que le niveau de la parole a été édifié grâce à ce qu'il reçoit de Netsa'h, Hod et Yessod, ainsi que de l'aspect postérieur des attributs, une lumière issue de l'essence même des attributs se met ensuite à briller davantage dans la parole.

15 וזהו הנקרא יחוד דכר ונוקבא שעם היות שהדבור מצד עצמו נק' עלמא דנוק' [דנוקבא] להאיר בבחי' גבול ותכלית.

C'est ce que l'on appelle l'union du masculin et du féminin (de'har venoukva) : bien que la parole, en elle-même, soit appelée «le monde du féminin», car elle illumine dans les limites et selon une mesure déterminée,

אבל היחוד היינו שיאיר בו מבחי' המדות עצמן שנק' עלמא דדכורא כנ"ל ועיין מזה בד"ה אדני שפתי תפתח הנ"ל בפ"י בקול דברי אלקים חיים

l'union, cependant, signifie que les attributs eux-mêmes, appelés «le monde du masculin» (alma de-dé'houra), comme mentionné plus haut, l'illuminent. Voir à ce sujet le discours qui commence par «Ado-nai, ouvre mes lèvres», mentionné plus haut, dans l'explication de «au son des paroles du D.ieu vivant».

וכמו עד"מ שיש הפרש באדם בין דבור שמדבר דברי חול לדבור שמדבר דברי חכמה כו'

C'est comparable, à titre d'analogie, à la différence entre la parole par laquelle une personne prononce des propos profanes et celle par laquelle elle prononce des paroles de sagesse, etc.

ועד"ז נק' עשרה מאמרות מילין דהדיוטא לגבי הקב"ה שבהם מאיר רק מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד] להוות מאין ליש והיש נראה דבר נפרד.

De même, les Dix Paroles sont appelées «paroles de gens ordinaires» (milin de-hedeyota) par rapport au Saint béni soit-Il : en elles n'illuminent que Netsa'h, Hod et Yessod, afin de faire être l'existence à partir du néant ; et l'être créé apparaît comme une entité séparée.

אבל עשרת הדברות נמשך בהם מבחי' פנימיות חכמתו ורצונו ית'. והיה גילוי אלקותו ית' שלא בבחי' העלם והסתר כו' ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (פ"ט דברכות דנ"ח סע"א [סוף עמוד א]) והתפארת זו מתן תורה.

Mais dans les Dix Commandements fut attirée la dimension intérieure (pnimiyout) de Sa sagesse et de Sa volonté, qu'Il soit béni, et Sa divinité fut révélée, sans voile ni dissimulation, etc. C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Berachos, chapitre 9, folio 58, fin du côté a) : « "Et la Tiferet (beauté)" : c'est le don de la Torah. »

כי בחי' יחוד זה דהיינו תוספת האור עליון בהדבור ביותר על המדה הקצובה. נמשך ע"י מדת תפארת שלמעלה מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד].

Car ce niveau d'union — c'est-à-dire l'ajout, dans la parole, d'une lumière d'en haut au-delà de la mesure fixée — est attiré par l'attribut de Tiferet, qui est au-dessus du niveau de Netsa'h, Hod et Yessod,

שנקרא בריח התיכון המבריא מן הקצה אל הקצה (עי' [עיינ] זח"ב [זהר חלק ב'] תרומה קע"ה ב' ובאג"ה [ובאגרת הקודש] סי' י"ב).

lequel est appelé « la barre médiane, qui traverse d'un bout à l'autre » (voir le Zohar, partie II, Terumah, 175b, et Iggeres HaKodesh, section 12).

כי פי' תפארת הוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ו דאבות כל מה שברא הקב"ה לא בראו אלא לכבודו שנאמר ולכבודי בראתיו כו'

Car le sens de Tiferet rejoint l'enseignement de nos Sages, de mémoire bénie, à la fin du chapitre 6 d'Avos : « Tout ce que le Saint béni soit-Il a créé, Il ne l'a créé que pour Sa gloire, comme il est dit : "Et pour Ma gloire, Je l'ai créé" », etc. ;

ופי' בשל"ה [בשני לוחות הברית] דל"ט ע"ב דהיינו כדי שיהיה גילוי אלהותו ית' למטה ע"ד אתה הראית לדעת כי הוי' הוא האלקים אין עוד מלבדו.

Et le Shelah (Shnei Luchos HaBris), folio 39, côté b, explique : c'est-à-dire afin qu'il y ait une révélation de Sa divinité, qu'Il soit béni, ici-bas, selon le mode de « Il t'a été donné de voir, afin de savoir que Havaya est D.ieu ; il n'y a rien d'autre que Lui »,

וע"ד וידעו מצרים כי אני הוי' כו' וכמ"ש ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ כו'

et selon le mode de « Et l'Égypte saura que Je suis Havaya », etc., ainsi qu'il est écrit : « Mais, aussi vrai que Je vis, et que la gloire de Havaya remplira toute la terre », etc.,

וכדמסיים באבות שם ואומר ה' ימלוך לעולם ועד כו' (ועיין מענין ולכבודי בראתו בזח"ב [בזהר חלק ב'] תרומה דקני"ה ע"א).

et comme le conclut Avos, à cet endroit: «Et il est dit: "Havaya régnera à jamais"», etc. (Voir aussi, au sujet de «Et pour Ma gloire Je l'ai créé», le Zohar, Partie II, Terumah, folio 155, côté a.)

והיינו שיהיה גילוי יקר תפארת גדולתו ית' וכמשארז"ל [וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים והיינו בשביל להיטיב לברואיו להחיות רוח שפלים שיכירו וידעו יקר תפארת א"ס ב"ה כו'

C'est-à-dire qu'il y ait une révélation de la gloire précieuse (Tiferet) de Sa grandeur, qu'Il soit béni, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie: «Le Saint béni soit-Il a désiré avoir une demeure dans les mondes inférieurs.» Et cela, afin de faire du bien à Ses créatures, «de ranimer l'esprit des humbles», pour qu'elles reconnaissent et connaissent la gloire précieuse de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, etc.

ועיין בשערי אורה שער חמישי גבי דע כי לכך נקרא תפארת כו' כי תפארת פי' הוא לשם הוי' כו' דהיינו הראות גדולתו ותפארתו כו' עד שהתפארת עולה למעלה עד א"ס כו' ע"ש באריכות.

Voir aussi Shaarei Orah, Cinquième Porte, au passage: «Sache que c'est pour cela qu'on l'appelle Tiferet», etc.: car le sens de Tiferet est [la gloire] pour le Nom Havaya, etc., c'est-à-dire la manifestation de Sa grandeur et de Sa gloire, etc., jusqu'à ce que Tiferet s'élève en haut, jusqu'à l'Infini, etc.; voir là-bas pour un développement détaillé.

16 ולכן ת וספת האור בהדבור עליון ע"ד ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי

C'est pourquoi l'accroissement de lumière dans la parole supérieure se fait selon le mode de: «La gloire de Havaya sera révélée, et toute chair verra ensemble que la bouche...

ה' דבר זהו נמשך הכל ע"י המדת תפארת ועד"ז נאמר מוליך לימין משה זרוע תפארתו כו' וכתוב לעשות לך שם תפארת כו'.

...de Havaya a parlé»: tout cela est attiré par l'attribut de Tiferet. De même, il est dit: «Celui qui conduisit à la droite de Moché le bras de Sa gloire (Tiferet)», etc., et il est écrit: «pour te faire un nom de gloire (Tiferet)», etc.

17 ולכן נק' זה יחוד תפארת ומלכות כו' וזהו ג"כ שמתפארת שבעליון נעשה כתר לתחתון כי הכתר הוא הרצון ובחי' רצון זה להאיר למטה נמשך מבחי' תפארת שבעליון כו'

C'est pourquoi cela est appelé l'union de Tiferet (beauté) et de Mal'hout (souveraineté), etc. Et c'est aussi [pourquoi] le Tiferet du niveau supérieur devient le Kéter (la Couronne) du niveau inférieur : car Kéter est la volonté, et ce niveau de volonté de rayonner vers le bas provient du niveau de Tiferet du niveau supérieur, etc.,

שמדה זו גורמת הגילוי כנ"ל וזהו ומהללים לשם תפארתך אשר מבואר למעלה שבחי' ההילול והשבח למעלה גורם גילוי האור.

car cet attribut provoque la révélation, comme mentionné plus haut. Et voici le sens de «et [nous] louons le Nom de Ta splendeur» : il a été expliqué plus haut que la louange et les éloges provoquent la révélation de la lumière en haut.

ואיך הוא הגורם אלא ע"י שזהו העלאת מ"נ [מיינ' נוקבין] לבחי' תפארת והוא המאיר ע"י להיות גילוי יקר תפארתו כנ"ל והיינו ומהללים לשם תפארתך היינו תפארת ומלכות כו' :

Et comment la provoque-t-elle? C'est uniquement parce qu'il s'agit d'une élévation de mayin noukvin (eaux féminines) vers le niveau de Tiferet ; et c'est [Tiferet] qui, par là, rayonne, afin que soit révélée Sa gloire précieuse, comme mentionné plus haut. Et voici le sens de «et [nous] louons le Nom de Ta splendeur» : c'est-à-dire Tiferet et Mal'hout, etc.

18 ג ומכ"ז [ומכל זה] יובן ההפרש בין ג' שנים הראשונות של נטיעת האילן שרומז לז"א בארץ העליונה

3. Tout cela permet de comprendre la différence entre les trois premières années suivant la plantation de l'arbre, qui évoque Zeir Anpin (les attributs émotionnels) dans la Terre supérieure,

שהיא הדבור שאזי אין מאיר רק בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] עד"מ חיצוניות הקול שכלול מג' בחי' אש רוח מים כנ"ל ואזי ההארה בהדבור מעט מזעיר כנ"ל.

qui est la parole : alors, seul le niveau de Netsa'h, Hod et Yessod rayonne, comme, par analogie, la dimension extérieure de la voix, composée de trois aspects — le feu, l'air et l'eau —, comme mentionné plus haut ; l'illumination dans la parole est alors très faible, comme mentionné plus haut.

אבל בשנה הרביעית שהוא בחי' תפארת הנה ע"י מאיר בהדבור תוספת אור מרובה על העיקר כו'

Mais la quatrième année, qui est le niveau de Tiferet, une lumière supplémentaire, qui dépasse la lumière essentielle, rayonne ainsi dans la parole, etc.

ונקרא יחוד קול ודבור ע"ד קול דודי דופק פתחי לי כו' קול דודי הנה זה בא מדלג כו' וזהו ענין הקל קול יעקב הוא בריח התיכון כו'.

C'est ce que l'on appelle l'union de la voix et de la parole, selon le verset : « La voix de mon bien-aimé frappe : Ouvre-moi », etc. ; « La voix de mon bien-aimé ! Le voici qui vient, sautant », etc. C'est là le sens de : « La voix est la voix de Yaakov » : [Yaakov] est la barre centrale, etc.

19 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה כו' כי מקודם אינה ראויה ליחוד ועד"ז הוא משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בן שלש שנים הכיר אברהם את בוראו כו' וז"ש [וזהו שכתוב] וההוא איבא לא אשתלים באשלמותא עד תלת שנין.

C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Une jeune fille âgée de trois ans et un jour peut être fiancée par l'union charnelle », etc., car auparavant elle n'est pas apte à l'union. Il en va de même de ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « À l'âge de trois ans, Avraham reconnut son Créateur », etc. C'est ce qui est écrit : « Et ce fruit n'atteint sa pleine maturité qu'au bout de trois ans » ;

שאינ מאיר עליו מבחי' תפארת. שיהי' [שיהיה] ראוי לפאר את הקב"ה עליו כאמור ברוך אתה הוי'. עד שנה הרביעית כו'.

car la lumière du niveau de Tiferet ne l'éclaire pas, de sorte qu'il ne soit pas encore apte à glorifier le Saint béni soit-Il à son sujet en disant : « Béni sois-Tu, Havaya », jusqu'à la quatrième année, etc.

אך עיקר הענין הוא לפי שע"י עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] נתגברו הקליפות וכענין מ"ש בזח"א [בזהר חלק א] לך לך דע"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ע"פ והכנעני אז בארץ כי ארור כנען עבד עבדים שהוא מג' קליפות הטמאות.

Mais l'essentiel de la question est que, par l'arbre de la connaissance du bien et du mal, les kelipot se renforcèrent, conformément à ce qui est écrit dans le Zohar, première partie, Le'h Le'ha, folio 79, fin du côté b, au sujet du verset : « Et le Cananéen était alors dans le pays » : « Maudit soit Canaan, esclave des esclaves », car il fait partie des trois kelipot impures.

20 ומחמת חטא הנ"ל היה לו אחיזה בארץ וע"ש בפ' נח דע"ג א' ב'. אך זהו דוקא בג' שנים הראשונים שאין

מאיר בהארץ שהוא עולם הדבור רק מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד] שהוא בחי' צמצום והסתר

Et en raison du péché susmentionné, il avait une prise sur la terre ; voir à ce sujet Parachat Noa'h, folio 73, côtés a et b. Mais cela ne vaut que durant les trois premières années, lorsque la terre, qui est le monde de la parole, ne reçoit de lumière que du niveau de Netsa'h, Hod et Yessod, qui est un niveau de contraction (tsimtsoum) et de dissimulation ;

אזי יש להם יניקה וכמ"ש בענין חרנה מבחי' גרון נמשך חרון כו' וע"ד הנז' [הנוכח] בד"ה במדבר סיני בענין מדבר במ"ם פתוחה כו'

ils ont alors de quoi se nourrir, comme il est expliqué au sujet de «vers 'Haran» ('Haranah) : du niveau du garon (la gorge) découle le 'haron (la colère), etc. ; et cela rejoint ce qui est mentionné dans le maamar commençant par «Dans le désert du Sinaï», à propos de midbar (désert), écrit avec un mem ouvert, etc.

אבל כשמאיר בהדבור מבחי' תפארת קו האמצעי תוספת אור אין להם יניקה כו' כי האור דוחה את החשך וכמ"ש כהמס דונג מפני אש יאבדו

Mais lorsque brille dans la parole une lumière supplémentaire, provenant du niveau de Tiferet, la ligne médiane, ils n'ont plus de quoi se nourrir, etc., car la lumière repousse l'obscurité, comme il est écrit : «Comme la cire fond devant le feu, ils périront.»

(כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פרק י"ט ועמ"ש בד"ה כיצד מרקדין גבי ובית הלל אומרים כו' ומ"ש בפ' צו בד"ה משמח חתן וכלה כו').

(Comme il est expliqué dans Sefer Shel Beinonim, chapitre 19 ; voir aussi ce qui est écrit dans le maamar commençant par «Comment danse-t-on ?», à propos de «Et Beit Hillel disent», etc. ; et ce qui est écrit dans Parachat Tsav, dans le maamar commençant par «Qui réjouit le marié et la mariée», etc.)

ולכן כ"ז [כל זה] הוא בעץ מאכל דוקא דוגמת עץ הדעת כו' והנה ע"י דחייה זו דאתכפיא סט"א [סטרא אחרא] כששובר תאוותו וממתין ג' שנים כו' ע"ז אסתלק יקרא דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] להיות ובשנה הרביעית גילוי יקר תפארת גדולתו ית'.

C'est pourquoi tout cela s'applique précisément à un arbre fruitier, à l'image de l'Arbre de la connaissance, etc. Or, par ce rejet, par lequel la sitra a'hra est soumise, lorsqu'on brise son désir et qu'on attend trois ans, etc., «la gloire du Saint béni soit-Il s'élève» ; ainsi, «la quatrième année», se révèle la gloire précieuse de Sa grandeur, béni soit-Il.

21 וזהו ועתה מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. כי הנה באמת זה שיהי' [שיהיה] אצילת מדת התפארת הוא ג"כ ע"י קדימת הצמצום ומקום פנוי המכואר בע"ח [בעץ חיים]

Et c'est là le sens de : « Et maintenant, nous Te rendons grâce et louons le Nom de Ta Tiferet. » Car, en vérité, l'émanation même de l'attribut de Tiferet s'est également opérée après le tsimtsoum (contraction) préalable et l'espace vacant (makom panouï) expliqués dans Etz Chaim,

שהרי מצד עצמו לאו מכל אליון מדות איהו כלל רק בשביל להיטיב לברואיו צמצם א"ע [את עצמו] במדות אלו כנודע.

car, en Lui-même, « Il n'est aucun de ces attributs » ; ce n'est que pour faire du bien à Ses créatures qu'Il s'est contracté dans ces attributs, comme on le sait.

22 וא"כ גם בחי' תפארת התהוותה לאחר הצמצום כשאר המדות רק שהיא מקור להן. ולכן נאמר מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך.

Si donc, le niveau de Tiferet lui aussi est apparu après le tsimtsoum, comme les autres attributs, si ce n'est qu'il est leur source. C'est pourquoi il est dit : « Nous Te rendons grâce et louons le Nom de Ton Tiferet. »

פ"י לך היינו מהותו עצמותו ית' אין שייך רק הודאה ולא הילול כי הוא ית' נורא תהלות ולו דומיה תהלה.

Le sens de « à Toi » est : à Son être même et à Son essence, béni soit-Il, ne s'applique que la reconnaissance, et non la louange, car Lui, béni soit-Il, est « redoutable dans les louanges », et « le silence est louange pour Lui ».

23 והתהלה אינו רק לבחי' שמו ית' ולכן ממל' דא"ס נעשה כתר לאצי' כי אין ערוך לגבי א"ס שיהיה שייך באמת בחי' תפארת בהעצמות משבחי' שמשבחי' [שמשבחים] אותו העולמות וכו' וכענין אמת אמר אל יברא כו'

La louange ne s'applique qu'au niveau de Son Nom, béni soit-Il. C'est pourquoi la Mal'hout de l'Infini (Ein Sof) devient le Kéter d'Atsilout : car, par rapport à l'Infini, il n'y a aucune commune mesure qui permettrait qu'un niveau de Tiferet s'applique véritablement à l'Essence, du fait des louanges par lesquelles les mondes Le célèbrent, etc. C'est comme dans l'épisode où « Vérité dit : "Qu'il ne soit pas créé" », etc.

רק מבחי' מלי' דא"ס נמשך מקור להיות כתר לאצילות רק אחר שנאצלו אצי' ע"ס [עשר ספירות] אזי מתפארת שבעליון נעשה כתר לתחתון כו'

C'est plutôt du niveau de la Mal'hout de l'Infini qu'est tirée une source destinée à devenir le Kéter d'Atsilout ; ce n'est qu'après l'émanation des dix Séfirot d'Atsilout que la Tiferet du niveau supérieur devient le Kéter du niveau inférieur, etc.

והנה ענין מ"ע [מצות עשה] ומל"ת [ומצות לא תעשה] זהו כענין ברכה והודאה (כמ"ש בד"ה אלה פקודי המשכן) ולכן קיום מצות ל"ת [לא תעשה] דשלש שנים יהיה לכם ערלים כו' זהו כענין מודים אנחנו לך.

Or, les commandements positifs et les commandements prohibant certaines actions correspondent à la bénédiction et à l'action de grâce (comme il est expliqué dans le discours qui commence par « Voici les comptes du Michkan »). C'est pourquoi observer l'interdiction « Pendant trois ans, ils seront pour vous comme une orlah », etc., correspond à « Nous Te rendons grâce ».

ועי"ז אח"כ ומהללים לשם תפארתך היינו יהיה כל פרי קדש הלולים ועמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' מקץ בד"ה רני ושמחי בפ"י נר הוי' נשמת אדם.

Et par cela vient ensuite « et nous louons le Nom de Ta Tiferet », c'est-à-dire : « tout son fruit sera saint, pour les louanges ». Voir aussi ce qui est écrit dans Torah Ohr, Parachat Mikets, dans le discours qui commence par « Chante et réjouis-toi », à propos de l'explication de « La lampe de Havaya est l'âme de l'homme ».

כל הנשמה תהלל יה. כי יתרון האור נמשך מן החו' ל וכמ"ש בד"ה בשלח פרעה.

[et] « Que toute âme loue Yah ». Car la supériorité de la lumière provient des ténèbres, comme il est expliqué dans le discours qui commence par « Lorsque Pharaon renvoya »,

בענין קליפה קדמה לפרי כו' ע"ש לכן ע"י קיום המצוה בשלש שנים דערלה עי"ז אח"כ פרי קדש כו' à propos du principe selon lequel « la kelipa précède le fruit », etc. ; voir là-bas. C'est pourquoi, en accomplissant le commandement durant les trois années d'orlah, on fait ensuite que son fruit soit « saint », etc.,

וכעין מ"ש ברכות בראשית פ"א [פרק י"א] ע"פ אשר ברא אלקים לעשות כל מה שנברא כשי"ב [בששת ימי בראשית] צריכים עשייה כו' דהיינו לתקן ע"ש.

comme il est écrit dans le Midrach Rabbah, Béréchit, section 11, sur le verset « que D.ieu a créé pour faire » : tout ce qui a été créé pendant les six jours de la Création nécessite encore une intervention, etc., c'est-à-dire une rectification ; voir là-bas.

ועדי' הוא מה שיחזקאל כשראה את המרכבה הקדושה כתיב וארא והנה רוח סערה כו' ענן גדול ואש כו'

Il en va de même de ce qui suit : lorsque Ye'hezkel vit le Char céleste, il est écrit : « Je regardai, et voici un vent de tempête », etc., « un grand nuage et du feu », etc.

(וע' זח"ב [זהר חלק ב'] ויקהל דף ר"ג ע"א. ובפ' יתרו דס"ט ע"ב בענין מתוך הסנה. ורזא דא מי יתן טהור מטמא כו' ע"ש ובספר עה"ק [עבודת הקודש] חלק רביעי פ"ט ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] דקט"ז רע"ב [ריש עמוד ב] ודקל"ט ע"ב בד"ה ומברך המבדיל כו':)ד

(Voir aussi le Zohar, partie II, Vayakhel, folio 203, côté a ; et dans la paracha Yitro, folio 69, côté b, au sujet de « du milieu du buisson » ; et le secret de cela est : « Qui peut faire sortir le pur de l'impur », etc. ; voir là-bas. Et dans le livre Avodas HaKodesh, quatrième partie, chapitre 19 ; et dans le Shelah, folio 116, début du côté b, et folio 139, côté b, dans le passage qui commence par « Et il bénit : Celui qui sépare », etc.)

ובשנה החמישית תאכלו את פרי' להוסיף לכם תבואתו כו'. בספר ש"א [שער א'] שער ה' פ"י שאז הוא בבחי' ה' אחרונה דשם הוי'

4. « Et la cinquième année, vous mangerez de son fruit, afin qu'il accroisse pour vous son rendement », etc. Dans le livre Shaarei Orah, porte 5, il explique qu'alors cela se trouve au niveau du hei final du Nom Havaya.

וזהו ובשנה החמישית כו' והיינו כי בחי' מלכות נקראת לפעמים בשם דלי"ת ופעמים בשם ה'

Et c'est là le sens de « Et la cinquième année », etc. En effet, le niveau de Mal'hout est parfois appelé dalet, et parfois hei.

וזהו ענין יהודה שיש בו ד' וה' כו' (כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ ויקרא וע' זח"ג [זהר חלק ג] חקת ק"פ ע"ב בענין ה' ד' הוות)

Et c'est là le sens de Yehouda, dans lequel se trouvent un dalet et un hei, etc. (comme l'écrit le Ramaz au début de la paracha Vayikra ; voir aussi le Zohar, partie III, 'Houkat, folio 180, côté b, au sujet de « elle était un hei [et] un dalet »).

ויש לבאר כאן עפמ"ש [על פי מה שכתוב] הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' וירא שם דבשנה הרביעית מקבלת משני שלישים של תפארת דהיינו עד החזה כו'

On peut l'expliquer ici d'après ce qu'écrit le Ramaz sur la paracha Vayera, à cet endroit : la quatrième année, elle reçoit des deux tiers de Tiferet, c'est-à-dire jusqu'à la poitrine, etc.,

ואז נקראת דלת שמקבלת מדי' בחי' תנהי' [תפארת נצח הוד יסוד] אבל בשנה החמישית מקבלת גם משליש העליון של תפארת.

et alors elle est appelée dalet, car elle reçoit de quatre niveaux — Tiferet, Netsa'h, Hod et Yessod ; mais la cinquième année, elle reçoit aussi du tiers supérieur de Tiferet.

24 ואזי היא בחי' ה' ועמ"ש מענין זה בביאור ע"פ ושמתי כדכד שמשותף בסופו. וביאור ענין שלישי'ן אלו שבתפארת הענין כי המדה ת"ת [תפארת] עדי"מ באדם למטה יש בה חב"ד [חכמה בינה ודעת] חג"ת [חסד גבורה תפארת] נהי' [נצח הוד יסוד].

Et alors, c'est le niveau du hé. Voir ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset «Je ferai tes fenêtres de kadkod», à la fin. L'explication de ces tiers dans Tiferet est la suivante : l'attribut de Tiferet, par analogie avec l'homme ici-bas, contient 'Hokhma, Bina et Daat ; 'Hessed, Guevoura et Tiferet ; Netsa'h, Hod et Yessod.

חב"ד [חכמה בינה ודעת] הוא השכל והשגה למה יתפאר עדי"מ כדי שישבחו ויכירו תפארתו וגדלו והתפארות שכלבו להתפאר הוא העצם חג"ת [חסד גבורה תפארת] שבה.

'Hokhma, Bina et Daat sont le raisonnement et la compréhension de la raison pour laquelle il devrait se glorifier, par exemple, afin que les autres louent et reconnaissent sa gloire et sa grandeur ; et le fait de se glorifier dans son cœur, [l'élan] à se glorifier, en est l'essence : les 'Hessed, Guevoura et Tiferet qui s'y trouvent.

25 ונהי' [ונצח הוד יסוד] הוא ההתפשטות שעושה מעשה להתפאר כענין בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו או מדבר

Et Netsa'h, Hod et Yessod sont le prolongement par lequel il accomplit un acte afin de se glorifier, comme dans «lorsqu'il montra les richesses de la gloire de son royaume et l'éclat précieux de sa grandeur», ou prend la parole

דבורים שבהם יוכלו אחרים להכיר שבחו הרי המעשה או הדבורים שהכוונה בהם להתפאר מבחי' נהי' [נצח הוד יסוד] שבו לבר מגופא ואינו ערוך לעצמיות המדה.

des paroles par lesquelles les autres peuvent reconnaître ses mérites. Ainsi, l'acte ou les paroles qui visent à se glorifier relèvent du niveau de Netsa'h, Hod et Yessod en lui, «à l'extérieur du corps», et ne sont pas comparables à l'essence de l'attribut.

או י"ל [יש לומר] באופן אחר כמו עד"מ שיש התפארות מן עשייה שהתפארות הלז הוא מדבר שחוצה לו ונפרד מעצמיות

Ou bien on peut l'expliquer autrement : à titre d'analogie, il existe une glorification qui vient d'une œuvre, et cette glorification provient de quelque chose qui lui est extérieur et séparé de [son] essence,

כמו התפארות שיפואר וישובח במעשיו שיעשה כלי נאה וציור נאה שיכירו כח הפועל וישבחוהו הרי עיקר השבח בו מצד הכלי ויפוי מלאכתה וה"ז [והרי זה] רחוק מאד מתפארת ושבח עצמיות הפועל

comme la glorification que l'on reçoit et les éloges que l'on reçoit pour ses œuvres : il réalise un beau récipient et une belle peinture, de sorte que l'on reconnaisse la puissance de l'artisan et qu'on le loue. Ici, l'essentiel des éloges qu'il reçoit porte sur le récipient et la beauté de son ouvrage ; cela est très éloigné de la gloire et des éloges portant sur l'essence même de l'artisan,

שהרי אין זה שבח אלא מה שיכול לעשות כמה כלים נאים והכלי הוא מובדל ממנו שאינו אלא התפשטות מכחו

car ces éloges ne signifient rien d'autre qu'il est capable de réaliser de nombreux beaux récipients, et le récipient est distinct de lui : il n'est qu'un prolongement de sa puissance.

אבל כשישבחוהו בדבר שמעצמותו כגון שישבחו ויפארו את קולו שהוא ערב מאד תאיר ביותר עצמות מדת התפארות בזה ממה שיפארו וישבחו את מכתבו וציורו וכדומה וכן כשישבחו את גופו ובשרו שהם יפים מאד.

Mais lorsqu'on le loue pour quelque chose qui relève de son être même, par exemple lorsqu'on loue et magnifie sa voix, parce qu'elle est très mélodieuse, l'essence de l'attribut de la gloire resplendit davantage en cela que lorsqu'on magnifie et loue son écriture, ses dessins et autres choses semblables ; il en va de même lorsqu'on loue son corps et sa chair, parce qu'ils sont très beaux.

26 ומכשי"כ [ומכל שכן] כשיפארו את חב"ד [חכמה בינה ודעת] שלו כל שהשבח והתפארת בדבר קרוב אל עצמותו תתעורר ביותר עצמות המדה וכל שהתפארת בדבר רחוק יותר מעצמותו יהיה יותר מבחי' נה"י [נצח הוד יסוד] שבו.

À plus forte raison lorsqu'ils exaltent sa 'Hokhma (sagesse), sa Bina (compréhension) et son Daat (connaissance). Lorsque les louanges et la gloire portent sur quelque chose de proche de son essence, l'essence de l'attribut est davantage éveillée ; et lorsque la gloire porte sur quelque chose de plus éloigné de son essence, elle relève davantage du niveau de Netsa'h, Hod et Yessod en lui.

ועד"ז י"ל [יש לומר] פי' ומבחר שלישו דפרעה טבעו בים סוף כו' היינו גם שליש העליון חב"ד [חכמה בינה ודעת] שבו כמ"ש במ"א.

Dans cette même perspective, on peut expliquer le sens de « et les plus éminents de ses chalichim [officiers] » de Pharaon « furent engloutis dans la mer des Joncs », etc. : cela signifie que même son tiers supérieur, la 'Hokhma, la Bina et le Daat en lui, le fut, comme il est expliqué ailleurs.

27 ומובן למשכיל שהמדה ת"ת [תפארת] אינה מהות מדה ממש כשאר המדות שהם עצם המשכת דבר מה כמו חסדים או גבורות

Il est évident pour celui qui comprend que l'attribut de Tiferet n'est pas la substance d'un attribut à proprement parler, comme les autres attributs, qui consistent essentiellement à faire émaner quelque chose, tels les bontés (hassadim) ou les rigneurs (guevourot) ;

אבל התפארת היא מדה כוללת שישנה בכל המדות שאינה רק ענין הכוונה והתועלת בכל מדה למה תימשך ולא יזה צורך

mais Tiferet est un attribut englobant, présent dans tous les attributs ; elle n'est que l'intention et la finalité propres à chaque attribut : pourquoi il doit émaner et dans quel but.

כמו להשפיע חסד כדי שיכיר המקבל טובו וחסדו ה"ז [הרי זה] ת"ת [תפארת] שבחסד וכן ת"ת [תפארת] שבחכמה הכוונה בהשפעת השכל

Par exemple, accorder une bonté afin que celui qui la reçoit reconnaisse la bonté et la bienveillance du donateur : voilà Tiferet dans 'Hessed. De même, Tiferet dans 'Hokhma est l'intention qui préside à la transmission de l'intellect,

כדי שיכירו חכמתו ואפילו לרצון ישנה מדת תפארת למה ירצה כך וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] בענין נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים (ועיין בש"א [בשער א'] שער ה'). ועד"מ זה יובן הנמשל למעלה.

afin qu'ils reconnaissent sa sagesse. Même la volonté possède un attribut de Tiferet : pourquoi vouloir ainsi ; comme cela a été expliqué plus haut à propos de « Le Saint béni soit-Il désira avoir une demeure dans les mondes inférieurs » (voir aussi Shaarei Orah, Gate 5). À partir de cette analogie, on comprendra son équivalent dans les sphères supérieures :

שבחי תפארת גדולתו ית' שבאצי שייך בה ג"כ ג' שלישיין היינו שהדבור עליון מדת מלכותו ית' מקבל תחלה רק משליש התחתון של תפארת

le niveau de Tiferet de Sa grandeur, béni soit-Il, dans Atsilout comporte lui aussi trois tiers ; autrement dit, la parole supérieure, l'attribut de Sa Mal'hout, béni soit-Il, ne reçoit d'abord que du tiers inférieur de Tiferet,

כי מה שיוכל להתגלות בדבור להנבראים הוא הבחי' היותר תחתונה מיקר תפארת גדולתו ית' וכמאמר תתברך בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשה ידיך כו' יפארוך סלה.

car ce qui peut être révélé par la parole aux êtres créés est le niveau le plus bas de la précieuse gloire de Sa grandeur, béni soit-Il, comme le dit la formule : « Que Vous soyez béni dans les cieux au-dessus et sur la terre au-dessous, pour toute l'acclamation suscitée par l'œuvre de Vos mains », etc., « ils Vous glorifieront à jamais. »

שכל העולמות שמים וארץ מן הארץ לרקיע ת"ק שנה אינה אלא בחי' מעשה ידיך שכמו במעשה ידי אדם עד"מ אינו מלוכש אלא כח המעשה.

Car tous les mondes, les cieux et la terre — de la terre au firmament, il y a cinq cents ans — ne sont que le niveau de « l'œuvre de Vos mains » : de même, à titre d'analogie, dans l'œuvre des mains d'un homme, seule la faculté d'agir est investie,

שהוא הכח היותר פחות שבכחות הנפש כו' כך החיות המלוכש בכל העולמות אינו אלא בחי' כח המעשה. שאינו נוגע לעצמות ומהות כו' כמ"ש כ"ז [כל זה] בד"ה בחודש השלישי לצאת בניי [בני ישראל].

laquelle est la plus faible des facultés de l'âme, etc. De même, la force vitale investie dans tous les mondes n'est que le niveau de la faculté d'agir, qui ne touche pas à l'essence et à l'être, etc., comme tout cela est expliqué dans le discours intitulé « Au troisième mois après la sortie des enfants d'Israël ».

נמצא אשר כל מה שיוכלו הנבראים להלל ולשבח את הקב"ה במה שברא כל העולמות מאין ליש.

Il s'ensuit que tout ce pour quoi les êtres créés peuvent louer et célébrer le Saint béni soit-Il, c'est d'avoir créé tous les mondes à partir du néant pour en faire quelque chose.

28 וזהו ענין פרק שירה שאומרים הנבראים וכן שיר המלאכים כל בעלי השיר יוצאים בשיר. הרי כל השגתם רק בבחי' שבח מעשה ידיך והרי זה כמו עד"מ מי שהוא חכם מופלא עד להפליא.

Tel est le sens du Perek Shirah, que récitent les créatures, ainsi que du chant des anges : «Tous les maîtres du chant s'élèvent par le chant.» Ainsi, toute leur compréhension se limite au niveau de «la louange de l'œuvre de Tes mains». C'est comme, à titre d'analogie, quelqu'un qui serait d'une sagesse prodigieuse, au-delà de toute merveille,

ומשבחים אותו רק במה שיוכל לכתוב או לצייר יפה. שזהו הבחינה היותר אחרונה שבו ועד"מ ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין צור כאלקינו אין צייר כאלקינו כו'

et qu'on ne le loue que pour sa capacité à écrire ou à dessiner avec élégance, ce qui est le niveau le plus bas en lui. Dans le même esprit, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : «Il n'est pas de rocher (tsour) comme notre D.ieu» : il n'est pas d'artiste (tsayar) comme notre D.ieu, etc.

ועד"מ ארז"ל פ"ה דברכות דל"ג ע"ב משל למלך ב"ו [בשר ודם] שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו משבחים אותו בשל כסף והלא גנאי הוא לו כו' ע"ש.

Dans le même esprit, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Berachos, chapitre 5, folio 33, côté b) : «Parabole : un roi de chair et de sang possédait mille milliers de dinars d'or, et on le louait pour ses pièces d'argent ; n'est-ce pas là une honte pour lui ? » etc. ; voyez là-bas.

(ועיין מזה בשל"ה [בשני לוחות הברית] במסכת תמיד שלו דרנ"ו ע"ב וד' רנ"ז ע"א שהאריך בזה). וזהו ענין הפי' שהדבור עליון מקור דבי"ע מקבל משליש התחתון של מדת התפארת שבאצילות שהוא עד"מ שבח מעשה ידיך כו' כנ"ל.

(Voyez aussi à ce sujet le Shelah, dans son traité Tamid, folio 256, côté b, et folio 257, côté a, où il développe longuement cette idée.) Tel est le sens de l'explication selon laquelle la parole supérieure, source de Béria, Yetsira et Assiya, reçoit du tiers inférieur de l'attribut de Tiferet d'Atsilout, qui correspond, à titre d'analogie, à «la louange de l'œuvre de Tes mains», etc., comme indiqué plus haut.

ואפשר לומר ענין ג' שלישין דתפארת ע"ד שכללות העולמות נחלקים לגי' בחי' היינו עולמות ביי"ע ועולם האצילות ועולמות שלמעלה מאצילות.

On peut aussi expliquer la notion des trois tiers de Tiferet en considérant que les mondes, dans leur expression générale et collective, se divisent en trois niveaux : les mondes de Béria, Yetsira et Assiya ; le Monde d'Atsilout ; et les mondes qui sont au-dessus d'Atsilout.

29 וכמשארז"ל [וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שט בחי' אלף עולמות שאינן כו' שהם מבחי' אין אשר והחכמה מאין תמצא כו' ועמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' שלח דקנ"ט סע"א [סוף עמוד א'] בפ"י המאמר תלת עלמין אית ליה לקוב"ה [לקודשא בריך הוא].

Comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Il parcourt dix-huit mille mondes », « qui ne sont pas » (she'einan), etc. ; ceux-ci relèvent du niveau du ayin (néant), comme dans « Et la sagesse se trouve à partir du ayin (néant) », etc. Voyez aussi ce qu'écrit le Ramaz sur la paracha de Chelah, folio 159, fin du côté a, dans son explication de l'énoncé : « Le Saint béni soit-Il possède trois mondes. »

אשר בכל עולם מגי' מיני עולמות הנ"ל מתגלה יותר מיקר תפארת גדולת אור א"ס ב"ה שאין ערוך הגילוי שבכ"ע לגבי הגילוי שבאצילות

Car, dans chacun des mondes appartenant aux trois sortes de mondes mentionnées plus haut, se révèle davantage de la précieuse splendeur de la grandeur de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il : la révélation dans Béria, Yetsira et Assiya est sans commune mesure avec celle d'Atsilout,

וכמ"כ [וכמו כן] אין ערוך הגילוי שבאצ"י לגבי הגילוי שבעולם הא"ס כו' ועמ"ש ע"פ הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה כו'.

et de même, la révélation d'Atsilout est sans commune mesure avec celle du Monde de l'Infini, etc. Voyez ce qui est écrit à propos du verset : « La splendeur de la gloire de Ta majesté, et les paroles de Tes merveilles, je les proclamerai », etc.

30 וזהו ענין גי"פ [גי' פעמים] קדוש ועמ"ש סד"ה ועשית בגדי קדש שבתיקון ועשיית בגדי אהרן יש גי' בחינות ומדרגות.

Et c'est là le sens des trois « Saint ». Voir ce qui est écrit à la fin du discours qui commence par « Tu feras des vêtements sacrés » : dans la préparation et la confection des vêtements d'Aaron, il y a trois niveaux et degrés.

אך כ"ז [כל זה] רק בבחי' האור המאיר בעולמות אבל בעצמותו ית' אין שייך שום השגה רק מודים אנחנו לך. ומה שאנו מהללים זהו לשם תפארתך כו' כנ"ל.

Mais tout cela ne concerne que le niveau de la lumière qui brille dans les mondes ; quant à Son Essence, béni soit-Il, aucune compréhension ne s'applique : seulement « Nous Te rendons grâce ». Et ce que nous louons, c'est « le Nom de Ta Tiferet », etc., comme mentionné plus haut.

31 והנה בשנה ה' רביעית מקבלת כנס"י [כנסת ישראל] משליש האחרון של מדת תפארתו ית' והרמ"ז [והרב משה זכות] כ' [כתב] משני שלישיין כו' היינו מה שהנבראים יוכלו להלל את הקב"ה שנק' שבח מעשה ידיך כו'

Or, la quatrième année, l'Assemblée d'Israël reçoit du dernier tiers de l'attribut de Tiferet du Saint béni soit-Il — tandis que le Ramaz écrit qu'elle reçoit de deux tiers, etc. — c'est-à-dire ce que les créatures peuvent louer chez le Saint béni soit-Il, ce qui est appelé «la louange de l'œuvre de Tes mains», etc.,

כנ"ל וזהו ענין הלולים לה' והלולים לשון רבים היינו שני בחי' הילול זהו ב' שלישי תפארת כו' משא"כ למעלה מזה אין להם השגה.

comme indiqué ci-dessus. Et tel est le sens de «des louanges à Havaya» : le terme hillulim est au pluriel, ce qui désigne deux niveaux de louange, correspondant aux deux tiers de Tiferet, etc. ; tandis qu'au-delà, elles n'ont aucune compréhension.

אלא שע"ז נמשך אח"כ גם מבחי' שלישי העליון של מדת תפארתו ית' וזהו ובשנה החמישית כו' להוסיף לכם תבואתו היינו תוספת האור הבא מלמעלה.

Cependant, par ce moyen, ensuite, est également attiré le niveau du tiers supérieur de l'attribut de Tiferet du Saint béni soit-Il. Et tel est le sens de «Et la cinquième année», etc., «afin d'augmenter son rendement pour vous» : c'est-à-dire l'apport supplémentaire de lumière qui vient d'en haut.

32 ואזי היא בבחי' ה"א. מה שבחי' דל"ת הוא לשון דלות ועניות לגבי בחי' זו דה"א.

Et alors, elle est au niveau du hé. En revanche, le niveau du dalet exprime la pauvreté (dalout) et le manque par rapport à ce niveau du hé.

ומזה יובן בתוספת ביאור מ"ש בד"ה ראו כי ה' נתן לכם השבת בענין בה"א [בית הלל אומרים] נברא העוה"ז

On comprendra ainsi plus clairement ce qui est écrit dans le discours commençant par «Voyez que Havaya vous a donné le Chabbat», au sujet de l'enseignement selon lequel «ce monde fut créé avec le hé»,

וצריך להמשיך גילוי בחי' ה' זה והיינו ע"ד המבואר כאן וז"ש [וזהו שכתוב] לעבדה ולשמרה בשני ההי"ן et [qu']il faut faire descendre la révélation de ce niveau de hé; cela correspond à ce qui est expliqué ici. C'est là [le sens de] ce qui est écrit: «pour la cultiver et la garder», avec les deux hé;

והיינו המשכת ה' עילאה בחי' י"ה והמשכת ה' תתאה ו"ה כו' ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער ל"א פ"ז [פרק ז'] מ"ש ע"פ ארבע הידות יהיה לכם והחמישית לפרעה.

c'est-à-dire faire descendre le hé supérieur, le niveau de youd-hé, ainsi que le hé inférieur, vav-hé, etc. Voir aussi Etz Chaim, Sha'ar 31, chapitre 7, ce qui y est écrit au sujet du verset: «Quatre parts seront à vous, et la cinquième à Pharaon.»

(ועמ"ש מזה בביאור ע"פ צאינה וראינה כו' בסופו ומ"ש סד"ה קדש ישראל לה'). וזהו הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו (בד"ה א' ס"י י"ו כ"ז).

(Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset «Sortez et voyez», etc., à la fin, ainsi que ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Israël est saint pour Havaya».) C'est là [le sens de]: «Majesté (Hod) et splendeur sont devant Lui; force et joie sont en Son lieu» (Divrei HaYamim I, chapitre 16, [verset] 27).

ופי' הוד והדר לפניו יש לפרש על ענין השיר שהמלאכים מרננים ומשבחים לפניו כדמשמע ברבות בפתיחת דאיכה דנ"ה ע"א שאמרו המלאכים כתיב הוד והדר לפניו ואתה אומר כדין כו' ע"ש.

Le sens de «Majesté et splendeur sont devant Lui» peut s'expliquer comme désignant le chant que les anges entonnent et les louanges qu'ils Lui adressent, comme cela ressort de Rabbah, dans l'introduction (Pessi'hta) à Eikha, folio 55, côté a, où les anges dirent: «Il est écrit: "Majesté et splendeur sont devant Lui", et Toi, Tu dis ainsi?», etc. Voir là-bas.

ומזה נמשך עוז וחדוה במקומו שהתענוג נמשך מביטול היש כמ"ש בד"ה את קרבני לחמי בענין לויתן זה יצרת לשחק בו כו'

De là proviennent «force et joie en Son lieu», car le plaisir découle de l'annulation de l'existence créée, comme cela est expliqué dans le discours commençant par «Mon offrande, Mon pain», à propos de : «Ce Léviathan, Tu l'as formé pour jouer avec lui», etc.

וכן בגמרא (פ"ק [פרק קמא] דחגיגה דף ה' ע"ב) פירשו הוד והדר לפניו דמירי בבתי בראי כו'.

De même, dans la Guemara ('Haguiga, chapitre 1, folio 5, côté b), ils expliquent que «Majesté et splendeur sont devant Lui» concerne les chambres extérieures, etc.

והיינו כי ידוע שהתפשטות המדה היא העלאת מ"נ [מ"יין נוקבין] אל העצמי [העצמיות] עד"מ באדם כאשר יפארו זולתו תתעורר בלבו עצמיות התפארות ועפ"ז [ועל פי זה] יובן דההוד והדר אשר לפניו גורם עוז וחדוה במקומו

C'est-à-dire qu'il est connu que le déploiement de l'attribut est une élévation de mayin noukvin (les eaux féminines) vers l'essence. À titre d'exemple, chez l'homme : lorsque d'autres le glorifient, l'essence du sentiment de gloire s'éveille dans son cœur. On comprendra ainsi que la majesté et la splendeur qui sont devant Lui suscitent force et joie en Son lieu,

כי ע"ז הם מוסיפין אורות הת"ת [התפארת] דאצי" העצמי בבחי' אצי" וזהו להוסיף לכם תבואתו ב' שלישי עליונים דת"ת [דתפארת] בשנה החמישית.

car, par cela, ils ajoutent les lumières du Tiferet essentiel d'Atsilout, au niveau d'Atsilout. Et c'est là «afin d'accroître pour vous son produit» : les deux tiers supérieurs du Tiferet, dans la cinquième année.

33 ואפ"ל [ואפשר לומר] עוד כי ג' שנים הראשונות הם כנגד ב"ע שהדבור עליון מוסתר בהם והם יש ודבר נפרד בפ"ע [בפני עצמו].

On peut dire en outre que les trois premières années correspondent à Béria, Yetsira et Assiya, où la parole supérieure est cachée ; elles sont un yesh (quelque chose) et une entité distincte en soi.

והיינו כשאין יחוד ב"ע עם אצילות דהיינו יחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] כמ"ש כרוב אחד מקצה מזה. (ע"י בת"א [בתורה אור] ס"פ תרומה).

C'est-à-dire lorsqu'il n'y a pas d'union de Béria, Yetsira et Assiya avec Atsilout, à savoir l'union de Zeir Anpin et de Noukva, comme il est écrit : « Un chérubin à l'extrémité, de ce côté. » (Voir Torah Ohr, fin de la paracha Terouma.)

וה"ע [וזהו ענין] מיעוט הירח כשאין יחוד שמשא וסיהרא ואזי הג"ק [הג' קליפות] יונקים ממנה. אבל ובשנה הרביעית זהו נגד עולם האצילות שהמלי מקור דב"ע מתייחדת עם ז"א דאצי

C'est là le sujet de la diminution de la lune, lorsqu'il n'y a pas d'union du soleil et de la lune (chimcha vesihara), et alors les trois kelipot impures tirent leur nourriture d'elle. Mais « Et la quatrième année » correspond au Monde d'Atsilout, où Mal'hout, source de Béria, Yetsira et Assiya, s'unit à Zeir Anpin d'Atsilout ;

והוא ענין המשכת הביטול העליון דמ"ה [דשם מ"ה] בהנבראים ע"ד מה ראו על ככה ומה הגיע אליהם אזי יהיו כל פרי קדש הלולים.

et c'est le fait d'attirer dans les êtres créés l'annulation de soi (bitoul) supérieure de Mah, selon le sens de : « Qu'ont-ils vu à cela, et qu'est-il advenu d'eux ? » Alors « tous ses fruits » seront « saints, pour les louanges »,

להיות יחודים עליונים יחוד י"ה ויחוד ו"ה כו' ועמ"ש ע"פ מי מנה בענין ומספר את רובע ישראל ויש לקשרו עמש"ל [ע"י מה שכתוב לעיל] דבג' שנים הראשונות מקבלת מחיצוני [מחיצוניות] המדות

afin qu'il y ait des unions supérieures : l'union de youd-hé et l'union de vav-hé, etc. Voir ce qui est écrit sur le verset « Qui a compté », au sujet de « et dénombré le quart (rova) d'Israël ». On peut rapprocher cela de ce qui a été écrit plus haut : durant les trois premières années, elle reçoit de la dimension extérieure des attributs,

שהם בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] ובשנה הרביעית מקבלת מהפנימי [מהפנימיות / מהפנימית] משליש ת"ת [תפארת]

אשר ד' בחי' תנה"י [תפארת נצח הוד יסוד] הם ג"כ בחי' אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] שבז"א כו'

qui sont le niveau de Netsa'h, Hod et Yessod ; et, durant la quatrième année, elle reçoit de la dimension intérieure, du tiers de Tiferet. Car les quatre niveaux Tiferet, Netsa'h, Hod et Yessod sont aussi le niveau d'Atsilout, Béria, Yetsira et Assiya au sein de Zeir Anpin, etc.

ועפ"ז [ועל פי זה] י"ל [יש לומר] בחי' ובשנה החמישית כו' להוסיף לכם זהו תוספת אור הנמשך מקוצו של יו"ד דשם הוי' והוא בחי' הכתר כו'

En conséquence, on peut expliquer le niveau de « Et la cinquième année », etc. : « pour vous en donner davantage » désigne un supplément de lumière attiré depuis la pointe (kots) du youd du Nom Havaya, qui est le niveau de Kéter, etc. ;

ומשם דוקא נמשך תוספת האור להוסיף לכם כו' ועמ"ש במ"א בענין יוסף שנקרא כן ע"ש תוספת האור כו'.

et c'est précisément de là que provient la lumière supplémentaire, « pour vous en donner davantage », etc. Voir ce qui est écrit ailleurs au sujet de Yossef, ainsi nommé en raison du supplément (tosséfet) de lumière, etc.

וזהו ויוסף הורד כו' ע"י ששם עלו שבטים כו' להודות כו' שע"י העלאה זו נמשך תוספת האור מבחי' יסוד דא"ק [דאדם קדמון] שהוא ג"כ ענין הוד והדר לפניו.

Et voici [le sens de] « Yossef fut descendu », etc., par « Car c'est là que les tribus montèrent », etc., « pour rendre grâce », etc. : car, par cette élévation, un supplément de lumière est attiré depuis le niveau de Yessod d'Adam Kadmon, ce qui est également l'aspect de « Majesté et splendeur sont devant Lui »,

בחי' הדר כו'. (ועיין עוד מענין פסוק ונטעתם כל עץ מאכל ברבות פ' נשא פ"י [פרק י' / פרשה י'] דרל"י ד' ובפ' שלח לך. ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה בפ' שוקיו עמודי שש וס"פ חכו ממתקים):

le niveau de « splendeur (hadar) », etc. (Voyez aussi, au sujet du verset « et vous planterez tout arbre fruitier », [Midrach] Rabbah, Parachat Nasso, section 10, folio 236d, et Parachat Chelah Lekha ; ainsi que Chir Hachirim Rabbah, sur « Ses jambes sont des colonnes de marbre », et à la fin de « Son palais est d'une douceur exquise ».)

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likkutei-torah/kedoshim/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak